

**MINISTER
EDUKACJI NARODOWEJ**
DKOS-1/AW-811-57/06

KANCELARIA SENATU
BIURO PREZYDIALNE

wpłynęło dn. 17.08.2006.....

nr 1372.....podpis.....

SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich

Wpłynęło dn. 18.08.06.....zał.....

nr 171.....podpis.....

Warszawa, 2006-08-11

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Stanowmy Pomię Nowszemu

odpowiadając na pismo w sprawie oświadczenia, złożonego przez senatora Romana Ludwiczuka podczas 15. posiedzenia Senatu 20 lipca 2006 r., (BPS/DSK-043-478/06), uprzejmie informuję:

Misją wychowania fizycznego jest wyposażenie uczniów w kompetencje niezbędne do kwalifikowanego udziału w różnorodnych formach aktywności ruchowej oraz zachęcenie ich do systematycznego w niej uczestnictwa.

Ważną sprawą, związaną z organizacją wychowania fizycznego i sportu w każdej szkole jest nie tylko zaangażowanie dyrekcji, nauczycieli wychowania fizycznego i innych pedagogów pracujących w szkole. Istotna jest akceptacja i podejmowanie działań wspierających rozwój zajęć z wychowania fizycznego przez środowisko lokalne, w tym władze samorządowe.

Głównym zadaniem placówki oświatowej jest wszechstronny rozwój psychofizyczny wychowanków. W zakresie kultury fizycznej, rolą szkoły jest stymulowanie i umożliwianie uczniom podejmowania aktywności ruchowej oraz tworzenie warunków do doskonalenia sprawności i kondycji fizycznej.

Kultura fizyczna i sport mają ogromny wpływ na prawidłowe kształtowanie osobowości dzieci i młodzieży. Dlatego sport i edukacja są sobie bliskie, są wzajemnie potrzebne do osiągania życiowych sukcesów, do osiągania pełnego zadowolenia z życia.

Szkolne wychowanie fizyczne, realizowane systematycznie, z odpowiednią częstotliwością i efektywnością, daje szansę na tworzenie nawyków ruchowych i postaw aktywności w dorosłym życiu.

Pozycja polskiego sportu oraz osiągane rezultaty na arenie międzynarodowej nie są wyłącznie pochodną jakości wychowania fizycznego realizowanego w placówkach oświatowych. Muszą być powiązane ze sobą następujące składowe: wychowanie fizyczne, klub sportowy, szkoła sportowa, szkoła mistrzostwa sportowego oraz sport kwalifikowany.

Szkolenie młodzieży w klubach sportowych od lat jest na niezadowalającym poziomie z uwagi na brak środków finansowych na działalność statutową. W myśl ustawy o kulturze fizycznej podstawową jednostką organizacyjną realizującą cele i zadania w zakresie kultury fizycznej jest klub sportowy.

Współpraca stowarzyszeń kultury fizycznej z placówkami szkolnictwa sportowego jest niewystarczająca w zakresie opracowywania i wdrażania wieloletnich programów szkolenia sportowego, realizowanego w szkołach.

Obowiązujący w Polsce system oświaty obejmuje, obok ogólnodostępnych szkół podstawowych, gimnazjów i szkół ponadgimnazjalnych, także klasy i szkoły sportowe oraz szkoły mistrzostwa sportowego.

W celu kształcenia młodzieży o szczególnych uzdolnieniach sportowych oraz odpowiednich warunkach zdrowotnych mogą być tworzone klasy i szkoły sportowe oraz szkoły mistrzostwa sportowego, realizujące programy szkolenia w określonych dyscyplinach sportu.

Obowiązkowy tygodniowy wymiar godzin zajęć sportowych w klasach i szkołach sportowych wynosi co najmniej 10 a w szkole mistrzostwa sportowego co najmniej 16 godzin. W ramach ustalonego tygodniowego wymiaru zajęć sportowych realizowane są obowiązkowe zajęcia wychowania fizycznego, wynikające z podstawy programowej i przewidziane w ramowym planie nauczania dla danego typu szkoły.

Ministerstwo Edukacji Narodowej dostrzega potrzebę poprawy jakości wychowania fizycznego realizowanego przez szkoły podstawowe, gimnazja oraz szkoły ponadgimnazjalne. Odnotowujemy stale pogarszającą się sprawność fizyczną dzieci i młodzieży, o czym świadczą zarówno badania lekarskie jak i testy sprawnościowe przeprowadzone w szkołach i na uczelniach.

Wymaga to szeregu zmian systemowych oraz rozwiązań mających na celu lepsze przygotowanie nauczycieli prowadzących zajęcia wychowania fizycznego.

Dostrzegamy też wiele przejawów aktywności nauczycieli wychowania fizycznego i dyrektorów szkół dążących do podniesienia jakości prowadzonych zajęć, do uatrakcyjnienia oferty programowej, do stworzenia szansy na satysfakcjonujący udział w wychowaniu fizycznym każdego ucznia. Przykładem takich działań są projekty nagrodzone w konkursie, organizowanym przez MEN, dotyczące alternatywnych programów wychowania fizycznego i sportu szkolnego.

Należy również pracować nad zmianą świadomości naszego społeczeństwa, rodziców, uczniów, nauczycieli, a przede wszystkim nauczycieli wychowania fizycznego, żeby kultura fizyczna oznaczała pracę nad ogólną kondycją fizyczną dzieci i młodzieży, a nie nad efektami na poziomie sportu wyczynowego. Konieczna jest zmiana norm społecznych oraz lepsze zrozumienie i akceptacja społeczeństwa dla potrzeby włączenia aktywności fizycznej w codzienne życie.

Niepokojącym zjawiskiem jest rosnący odsetek uczniów zwalnianych przez rodziców i lekarzy z zajęć wychowania fizycznego. Liczba zwolnień całorocznych sięga 12-14 % populacji. Wystawiane zaświadczenia lekarskie w większości przypadków nie posiadają uzasadnienia medycznego. Tak więc praktycznie zwolnienie z wychowania fizycznego w ogóle nie powinno mieć miejsca, a jeśli już, to na krótki czas lub ze wskazaniem, z jakich względów uczeń nie może uczestniczyć w zajęciach.

Istotną kwestią jest wychowanie prozdrowotne. Bardzo ważne jest propagowanie zdrowego sposobu odżywiania oraz aktywności fizycznej. Niewłaściwa dieta i brak aktywności ruchowej znajdują się pośród wiodących przyczyn chorób cywilizacyjnych, w tym chorób układu sercowo-naczyniowego, cukrzycy czy otyłości.

Zgodnie z projektem dotychczasowa liczba godzin wychowania fizycznego zostanie zmniejszona do trzech. W miejsce czwartej będą dwie godziny zajęć sportowych, w których uczniowie będą mogli uczestniczyć fakultatywnie.

W praktyce będzie to oznaczać, że uczniowie zainteresowani poprawianiem swojej sprawności fizycznej i uczestnictwem w dodatkowych lekcjach będą mieli do dyspozycji łącznie pięć godzin wychowania fizycznego.

Zajęcia z wychowania fizycznego będą realizowane w szkołach, przy uwzględnieniu potrzeb zdrowotnych uczniów, ich zainteresowań oraz osiągnięć sportowych w danej dziedzinie sportu.

Niezwykle istotne jest stworzenie młodzieży warunków do uprawiania sportu i umożliwienie korzystania z obiektów sportowych także po godzinach lekcyjnych.

Szanowny Panie Marszałku,

projekt zmniejszenia do trzech godzin obowiązkowego tygodniowego wymiaru zajęć z wychowania fizycznego będzie poddany szerokiej konsultacji społecznej.

2 powierzeniem
w/z MINISTRA
SEKRETARZ STANU
Stawomir Kłosowski
Stawomir Kłosowski